

MARJUT MOISALA

Valoa päin!

- HENKINEN EGO VALAISTUMISEN TIELLÄ

VALOA PÄIN!

-Henkinen ego valaistumisen tiellä

MARJUT MOISALA

VALOA PÄIN!

© 2022 Moisala, Marjut
Kaikki oikeudet pidätetään

Kustantaja:
BoD – Books on Demand
Helsinki
Suomi

Valmistaja:
BoD – Books on Demand
Norderstedt
Saksa

ISBN: 978-952-80-4776-6

Mieli ei voi tuntea sitä, mikä on sen takana, mutta se mikä on takana, tuntee mielen. Vapautuneelle ei ole syntymää eikä kuolemaa. ”Olla elossa” ja ”ei olla elossa” merkitsevät hänelle samaa asiaa.

Nisargadatta kirjassaan Valvetilasi on unta

Osa 1

Kasvaako henkinen ego henkisesti?

VALOSTA SINÄ OLET TULLUT

Asuuko sinussa Valon kaipuu? Kaipuu johonkin, kenties sanoittamattomaan, tuttuun, kodinomaiseen, vapauteen ja ykseyteen? Vaikka kaikki olisi ”hyvin”, sydän ei anna rauhaa. Kaipuu on läsnä aina suurena kosken pauhuna, tai pienenä puron lirinän kaltaisena?

Valon kaipuu on läsnä kaikella luodulla. Siemen avautuu ja verso nousee kohden maan pintaa, aurinkoa, valoa. Valon määrä ohjaa elämäämme niin fyysisesti, kuin henkisesti. Jokaisella Sinulla on kaipuu valoon, vaikka et tuota kaipuuta näin sanoittaisi.

Valolla tarkoitan henkeä, alkulähdettä, iloa. Perustilaa, jota Intian viisaat kutsuvat nimellä ”sat-sit-ananda” eli oleminen-ilo-autuus. Sielun kaipuu kotiin on loputon ja loputtomia ilmenemisen muotoja tuo kaipuu saa maailmassa.

Tämä teksti kertoo omasta valon ja valaistumisen kaipuustani ja varmasti sanoittaa monen henkistä tietä kulkevan ihmisen tietä, onnistumisia ja haasteita kyseisellä valon tiellä. Psykologit voivat kutsua tätä kaipuuta lapsen kaipuuksi alkuperäiseen kohtutilaan, jossa hän on symbioosissa lähteen eli äitinsä kanssa, mutta itse ajattelen, että kyseessä on ennemminkin peruskaipuumme sieluna ja kehittymiseen uskovina olentoina.

Jos olet kulkenut New age -hetteiköt ja avarat niityt, tai kuljet niitä parasta aikaa, tiedät, että etsiminen tulee jossain vaiheessa henkisyyteen kallellaan olevan ihmisen päätyöksi. Ja kuka silloin on Se, joka etsii?

Voi olla, että ennen ”henkistä heräämistä” etsit onnea tavarista, ihmissuhteista tai pakonomaisesta shoppailemisesta, tai ehkä alkoholista tai sokerista.

Sitten tapahtuu herääminen, mutta etsintä jatkuu.

Henkinen ego etsii itselleen valoa, onnea ja iloa henkisistä ilmiöistä, kursseista ja elämyksistä. Egomme elää etsimisestä, mutta sen motto on tuo tuttu: ”Etsi, etsi, mutta älä löydä.” Jos egomme löytäisi henkisen täyttymyksen, eli valaistumisen, se tarkoittaisi egomielen romahtamista. Siten henkisen tien kuljija pitkään etsii henkisiä ilmiöitä ja kokemuksia, ryhmiä ja kaikkea sitä mitä egomielen virtatulet tarjoilevat saavutettavaksi aina joskus ”tulevaisuudessa” eli huomenna. Ei koskaan tänään.

Tulevaisuudessa suuren ponnistelun tuloksena saattaa siintää valaistuminen, ilo ja pysyvä onnen tila. Paluu hengen kotiin. Mutta tuleeko tuo ”tulevaisuus” koskaan egolle? Ei varmasti. Sillä tulevaisuutta ei ole olemassa Nyt ja vain se mikä on Nyt, on totta.

Kuitenkin, etsiminen kuuluu varmasti henkiseen tiehen. Olenkin kuullut sanottavan, että lopulta etsintä itse kuluttaa itsensä loppuun ja ihminen oivaltaa olleensa jatkuvasti perillä siinä pyhässä valossa, joka Hän Itse On.

Valosta me olemme tulleet, valosta elämme ja valoon me tulemme palaamaan?

KASVAAKO EGO HENKISESTI?

Kun henkisyys alkaa kiinnostaa todenteolla, ihminen herää ja huomaa, ettei se mitä hän luuli ”todellisuudeksi” olekaan lainkaan totta, tai ainakaan ainut totuus elämästä. Sitä mukaa kun maailman havaitsija muuttuu, muuttuu myös hänen maailmansa. Tässä mielessä kvanttifysiikalla on varmasti meille paljon annettavaa.

Tuollaista heräämistä ja lähtemistä etsijän tielle kuvaa hyvin ensimmäinen Tarot - pakan kortti, jossa etsijä lähtee hakemaan tietoa ja kokemusta fyysisin silmin nähtävän maailman taustalta ja väleistä.

Itselläni tämänlainen herääminen tapahtui melko varhain. Jo 9 vuotiaana vaihdoin Rasmus Nallen teosofiaan ja ryhdyin opiskelemaan kirjojen kautta ikivanhaa henkistä tietoutta, samalla leikkien aiempien elämien muistoja todeksi lapsen leikeissä. Egyptiläinen pappi olin usein, musta peruukki päässäni kulkien, viitta harteilla. Välillä intiaani elämien muistot tulvivat tietoisuuteen voimalla.

Omalla kohdallani lukemisen halua riitti. Imin itseeni koko pienen kunnan kirjaston aivan jokaisen henkisyyttä sivuavan kirjan, sekä muutamia äidin hyllystä löytyviä kirjoja, unohtamatta oman ikäisille suunnattua kirjallisuutta. Kirjatie-to ei kuitenkaan pitkälle riitä, on ryhdyttävä toimeen!

Pienellä paikkakunnalla jossa asuin, kokoontui sentään kansalaisopiston joogaryhmä ja sinne heti kuusitoistakesäisenä tieni löysin. Tuohon aikaan jooga oli harvinaista herkkua, varsinkin pienillä paikkakunnilla, sillä sehän oli monen lähteen mukaan pahalaisen juonia ja kaikin tavoin epäilyttävää toimintaa.

Jooga on antanut minulle etsijän tiellä todella paljon ja kulkenut mukana koko elämän ajan, tähän päivääinkin saakka. Paholaista en sen sijaan ole joogasaleilla vielä nähnyt, ellei joihtain pirullisen vaikeita asentoja lasketa tuon vihtahousun aikaansaannoksiksi.

Nykyisin joogalajeja on satoja ellei tuhansia, mutta luulenpa, että perus Hathallakin pärjää oikein hyvin. Paremminkin tahtaa olla niin, että liikkuva apinamielemme levottomana haluaa kokea koko ajan jotakin uutta ja ihmeellistä ja hyppiä harjoitusmuodosta toiseen pysähtymättä mihinkään kunnolla. Sillä pysähtyminenhan voisi viedä syvälle todellisuuteen, jota levoton mielemme ei oikeastaan halua. Sehän elää etsimisestä, ei löytämisestä. Siksi on hyvä olla läsnä ja tietoinen kuunnellamme egomielen opastusta, henkisten menetelmien buffetpöydissä kulkiessamme.

Etsiminen ja erilaisten menetelmien kokeileminen on tietenkin tarpeen, jotta löytää itselleen sopivan, mutta voi olla hyvä antaa sitten tuolle löydölleen mahdollisuus osoittaa tehonsa, ennen kuin hypähtää heti seuraavan henkisen muotivillityksen pariin.

MEDITAATION VOIMA

Kuulen henkisen valmentajan työssäni todella paljon lausetta: ”En pysty meditoimaan, sillä mieli ei anna periksi, vaan estää sen.” Moni luulee, että *vain juuri hänen mielensä* on sellainen, niin levoton, ettei se taivu meditointiin. Moni valittaa, ettei kerta kaikkiaan voi olla paikallaan edes kahtakymmentä minuuttia, koska mieli ei sitä salli.

Ego elää etsimisestä. Maailmassa se etsii onnea itselleen ulkoisista asioista kuten rahasta, ihmissuhteista ja paremmasta ulkonäöstä. Kun ego henkistyy, se alkaa etsiä henkistä täyttymystä ja valaistumista, jälleen "minulle itselleni" henkisen kasvun ilmiöistä ja menetelmistä. Voiko "minä" kuitenkaan koskaan valaistua? Minä häviää havahtumisen hetkellä, joten haluaako egosi todella sinun valaistuvan?

Tässä teoksessa Marjut johdattaa henkiopas Adamonin avustuksella sinut New age - uskomusten hetteikön lävitse kohden Valoa, joka on aina tässä ja nyt Sinussa, ei mielikuvituksessa kajastavassa "tulevaisuudessa."

Teoksen alkuosan myötä kuulet Marjutin omia kokemuksia henkisyyden poluilla ja loppuosan myötä henkiset uskomukset riisutaan ja vähintäänkin niitä tarkastellaan erään tärkeän kysymyksen valossa. Kysymys kuuluu: "Onko se totta?" Oletko sinä totta ja tahdotko todella löytää totuuden, vai tyytyä vielä lohtua tuovaan pumpulihenkisyyteen?

Tartu teokseen ja riisu kaikki turha pois valaistuneen mielesi kirkkaalta pinnalta. Olet jo perillä.

BoD

9 789528 047766